

Voorstel incassokosten dupeert consument en MKB

Het Wetsvoorstel Incassokosten maakt pijnlijk duidelijk dat de overheid een verkeerd beeld heeft van het belang van de incassobranche. Het voorstel is betuttelend en kost zowel consumenten als bedrijfsleven honderden miljoenen extra, zegt **Jet Creemers**, voorzitter van de Nederlandse Vereniging van Incasso-ondernemingen.

ECONOMIE

RECHT EN RECHTSPRAAK

Uit onderzoek van de Nederlandse Vereniging van Incasso-ondernemingen (NVI), uitgevoerd door PricewaterhouseCoopers, blijkt dat de bij de NVI aangesloten en dus gecertificeerde incassobureaus, jaarlijks drie miljoen nieuwe vorderingen behandelen met een gezamenlijke waarde van drie miljard euro. Ruim tachtig procent van deze vorderingen wordt opgelost in de 'minnelijke fase' door de incassobureaus. Minder dan twintig procent gaat uiteindelijk door naar het gerechtelijke traject.

Inningskosten

Zonder incassobureaus raakt het gerechtelijk apparaat volledig overbelast, met alle financiële gevolgen van dien. Zonder incassobureaus komt een groot deel van de drie miljoen vorderingen direct in het gerechtelijk traject terecht. Het duurt in dat geval maanden langer voordat de vorderingen geïncasseerd zijn. De inningkosten voor het bedrijfsleven stijgen dan met ruim een miljard.

Het wetsvoorstel van minister Hirsch Ballin van Justitie, dat in conceptvorm aan marktpartijen is voorgelegd, gaat helaas voorbij aan deze belangrijke rol van de incassobranche. Als de plannen doorgaan, kunnen kleinere vorderingen straks niet meer kostendekkend worden geïnd, met als gevolg dat het aantal gerechtelijke zaken explosief stijgt.

Dit komt door een dwingendrechtelijke regeling die bepaalt wat bedrijven mogen rekenen voor incassokosten. Om te beginnen levert dit administratieve lasten voor het gehele bedrijfsleven op. Meer dan 700.000 bedrijven moeten hun algemene voorwaarden aanpassen en herdrukken, extra kosten: vijfhonderd miljoen euro. Voor vorderingen onder de driehonderd euro is het voorstel desastreuus: de maximum incassokosten worden verlaagd van gemiddeld 62 naar 40 euro. Dat lijkt mooi, maar het tegendeel is waar. Voor 40 euro is een minnelijk incassotraject niet kostendekkend uit te voeren. Gevolg: incassobureaus gaan veel sneller over tot gerechtelijke actie omdat de kosten daarvan wel betaald moeten worden door de consument. Jaarlijks zullen minstens 500.000 consumenten extra worden geconfronteerd met de veel hogere gerechtelijke kosten van minimaal driehonderd euro.

Averechts effect

De leverancier kan er natuurlijk voor kiezen om bij wanbetaling niet de moeite te nemen om een gerechtelijke procedure te starten. In dat geval betaalt de wel betalende consument de rekening: de kosten van wanbetaling worden dan als een bedrijfsrisico in de prijs meegenomen. Het wetsontwerp, bedoeld om consumenten te beschermen tegen buitensporige incassokosten, heeft dus een averechts effect.

Daarnaast wordt voor het midden- en kleinbedrijf de verhaalsmogelijkheid van de kosten die men maakt om betaald te krijgen, drastisch beperkt. Op dit moment wordt meestal minstens vijftien procent incassokosten gerekend. Het wetsvoorstel stelt nu dat voor een vordering van bijvoorbeeld 25.000 euro, de incassokosten niet meer 3.750 euro mogen zijn, maar slechts 1.025 euro. Een verschil van bijna 75 procent. Waar is nog de sanctiemogelijkheid om snel betaald te krijgen? De incassokosten in dit voorbeeld bedragen 4,1 procent. Dit wordt voor de wanbetaler wel een

heel goedkope en simpele manier van krediet. Dit terwijl wanbetaling één van de hoofdoorzaken van faillissementen is.

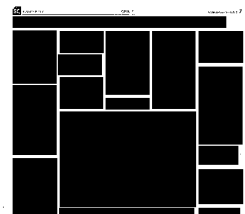
Kortzichtig

Het wetsvoorstel is bovendien in strijd met Europese regelgeving en geeft blijk van kortzichtigheid. Europa werkt al jaren aan het verbeteren van het betalingsgedrag, dit is noodzakelijk omdat wanbetaling een goed functionerende economie in de weg staat. Ook is er geen oog voor grensoverschrijdende transacties. Het incasseren van een vordering op een Italiaanse firma vergt toch wat meer moeite. Juist daarom is het zo belangrijk voor bedrijven om de vrijheid te houden om zelf contractueel vast te leggen hoe hoog de incassokosten moeten zijn: dat kan per geval verschillen. Op betutteling door de overheid door inperking van de contractsvrijheid zit geen enkele ondernemer te wachten.

Met het wetsvoorstel doet de overheid een stap in de goede richting. Wetgeving is wenselijk, maar dan vooral wetgeving die deze branche reguleert en de kwaliteit garandeert. De overheid moet de toegevoegde waarde inzien van de incassobranche en de dialoog met haar aangaan. Zonder goede minnelijke incasso draait de economie niet. *De auteur is voorzitter van de Nederlandse Vereniging van Incasso-ondernemingen.*

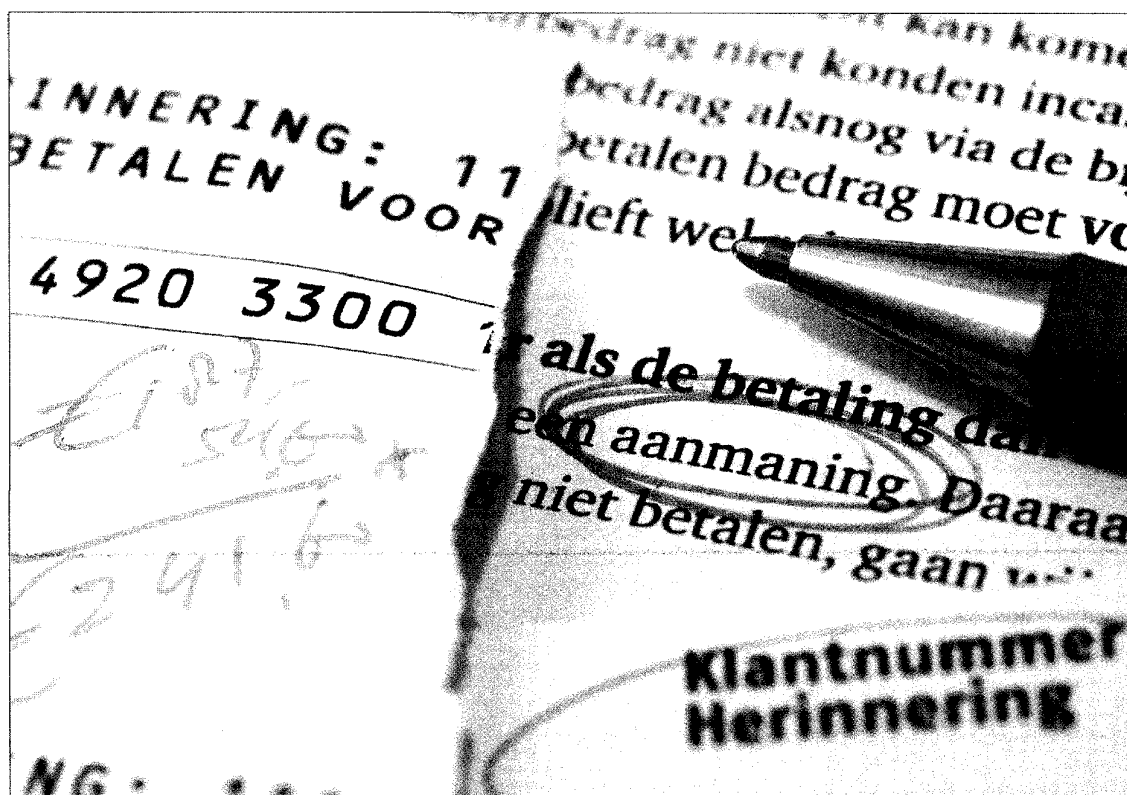
Zonder incassobureaus raakt het gerechtelijk apparaat overbelast

Ondernemer zit niet te wachten op betutteling door de overheid

Europese belasting biedt onbedoeld voordeel

De Europese belastingwetgeving biedt onbedoeld een voordeel voor ondernemers die in landen met een laag belastingtarief wonen. Dit kan tot concurrentievervalsing leiden op de Nederlandse markt.

Bij de Nederlandse Vereniging van Incasso-ondernemingen aangesloten bureaus behandelen jaarlijks drie miljoen nieuwe vorderingen met een gezamenlijke waarde van drie miljard euro. Ruim tachtig procent van deze vorderingen wordt door de incassobureaus in de 'minnelijke fase' opgelost. Foto: Paul van Riel/HH